هرکس نخلی را بخرد که عمل لقاح در آن صورت گرفته است، ثمره ی آن برای فروشنده است، مگر اینکه خریدار شرط کرده باشد که برای او باشد.

از عبدالله بن عمر رضی الله عنهما روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «مَنْ بَاعَ نَخْلاً قَدْ أُبِّرَتْ فَثَمَرُهَا لِلْبَائِعِ، إلاَّ أَنْ يَشْتَرِطَ الْمُبْتَاعُ»: «هرکس نخلی را بخرد که عمل لقاح در آن صورت گرفته است، ثمره ی آن برای فروشنده است، مگر اینکه خریدار شرط کرده باشد که برای او باشد». و در روایتی آمده است: «وَمَنْ ابْتَاعَ عَبْداً فَمَالُهُ لِلَّذِي بَاعَهُ إلاَّ أَنْ يَشْتَرِطَ الْمُبْتَاعُ»: «و هرکس برده ای را بخرد، دارایی برده از آن فروشنده است مگر اینکه خریدار شرط کرده باشد از آن او باشد».

[صحیح است] [متفق علیه]

حق تلقیح برای فروشنده است و ثمره را شامل می شود چون سبب آن می باشد؛ مگر اینکه مشتری شرط کرده باشد که ثمره برای او باشد – هرچند نخل تلقیح شده باشد – و فروشنده این شرط را بپذیرد. و مبنای معامله شرط ها و توافق طرفین در مورد آنها می باشد. همچنین برده ای که آقایش مالی به او داده است، اگر او را بفروشد، مال برده از آنِ آقایش می باشد که او را فروخته است و عقد قرار داد آن را در بر نمی گیرد؛ مگر اینکه مشتری آن را شرط کند یا بخشی از آن را شرط نماید که در این صورت در معامله دخیل است.

https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/5842